

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 975

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 443 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.659.705. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale în comuna Fântânele din județul Constanța	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 23 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 666/99/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 372D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 374D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Hamza în Dosarul nr. 21.901/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 375D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cătălina-Irina Râmaru în Dosarul nr. 24.644/3/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 406D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniela Rîpeanu și Marius Ionuț Rîpeanu

în Dosarul nr. 37.972/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, și în Dosarul nr. 583D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 1.697/86/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 375D/2019, autoarea excepției a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

6. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 374D/2019, nr. 375D/2019, nr. 406D/2019 și nr. 583D/2019 la Dosarul nr. 372D/2019. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 374D/2019, nr. 375D/2019, nr. 406D/2019 și nr. 583D/2019 la Dosarul nr. 372D/2019, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 27 noiembrie 2018 și 13 decembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 666/99/2016/a1, nr. 21.901/3/2015/a1, nr. 24.644/3/2016/a1, nr. 37.972/3/2015/a1 și, respectiv, nr. 1.697/86/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă [Dosarul nr. 372D/2019], ale art. 25 alin. (1) și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,**

precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă [Dosarul nr. 374D/2019], ale art. 25 alin. (1) și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă [Dosarul nr. 375D/2019], ale art. 24 alin. (1), ale art. 25 alin. (1) și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă [Dosarul nr. 406D/2019], precum și a prevederilor art. 27 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 583D/2019].

9. Excepția a fost invocată de Banca Comercială Română — S.A. din București, Constantin Hamza, Cătălina-Irina Râmăru, Daniela Rîpeanu și Marius Ionuț Rîpeanu în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de instanțele de fond.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, s-a stabilit că hotărârile judecătorești pronunțate în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, în procese începute anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, respectiv data de 20 iulie 2017, nu sunt supuse recursului. Ulterior, prin Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, instanța de contencios constituțional a statuat că interpretarea dată de instanța supremă prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă este neconstituțională. Or, având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și de Curtea Constituțională, pe de altă parte, se apreciază că singura autoritate în măsură să decidă asupra constituționalității prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de instanța supremă, prin decizia menționată, este Curtea Constituțională, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție.

11. Se mai susține că legiuitorul a instituit competențe specifice și diferite pentru Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție, urmărindu-se eliminarea posibilității pronunțării unor hotărâri contradictorii și respectarea, deopotrivă, a deciziilor pronunțate. În speță, se pune problema distincțiilor dintre efectele juridice ale deciziilor celor două instanțe, precum și a temeiului de drept care fundamentează preeminența uneia sau alteia dintre deciziile contrare. În acest sens se mai arată că prin pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept instanța supremă poate analiza doar prevederi legale, fiind exclus controlul, pe această cale, a unei decizii a Curții Constituționale, autoritate publică distinctă de puterea judecătorească, reglementată printr-un titlu distinct din Constituție. Mai mult, depășirea atribuțiilor instanței supreme rezultă din faptul că a trecut la analiza principiului constituțional al neretroactivității legii civile, pronunțându-se tocmai asupra unei decizii a instanței de contencios constituțional, singura autoritate care este garantul supremației Constituției, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală și propriei sale jurisprudențe. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, nr. 206 din 29 aprilie 2013, nr. 265 din 6 mai 2014, nr. 51 din 16 februarie

2016, nr. 397 din 15 iunie 2016 și nr. 404 din 15 iunie 2016, arătând că instanța supremă nu se poate transforma într-o instanță de control judiciar a actelor Curții Constituționale, cu încălcarea efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale, precum și a competențele exclusive ale acesteia. În acest mod instanța supremă își depășește competența și adaugă la o decizie a instanței de contencios constituțional, negând, pentru justițiabili, posibilitatea de a invoca nelegalitatea deciziei instanței de apel pe calea recursului, deși criteriul valoric care a stat la baza hotărârii legiuitorului, respectiv acela de a exclude accesul la această cale de atac, a fost constatat ca fiind neconstituțional. În acest mod sunt încălcate principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, precum și al statului de drept și separației puterilor în stat.

12. De asemenea, se mai susține și încălcarea principiilor constituționale ale egalității în drepturi și accesului liber la justiție, întrucât se creează o discriminare cu privire la exercitarea căii de atac a recursului între justițiabilii care s-au adresat instanțelor de judecată anterior datei de 20 iulie 2017 și cei care au formulat acțiuni ulterior acestei date.

13. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă asigură egalitatea de tratament a participanților la procesul civil și neretroactivitatea dispozițiilor procesuale noi, apărute fie prin intervenția legiuitorului, fie prin declararea ca neconstituționale a unor dispoziții legale. Se apreciază că numai în această modalitate se asigură previzibilitatea etapelor procesuale, iar, în cazul concret al căilor de atac, prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă nu fac altceva decât să reitereze dispozițiile art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă, pentru situația particulară a căilor de atac. Mai mult, norma legală privitoare la aplicarea în timp a dispozițiilor de ordin procesual permite justițiabililor să beneficieze de același tratament juridic, indiferent de prelungirea în timp a procesului. Totodată, dispozițiile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă contribuie la realizarea rolului constituțional al instanței supreme de asigurare a unei practici unitare, conform art. 126 din Constituție.

14. Se mai apreciază că, în concepția actualului Cod de procedură civilă, legea care guvernează desfășurarea procesului și întocmirea tuturor actelor de procedură, inclusiv regimul căilor de atac, este legea în vigoare la data începerii procesului, această regulă fiind justificată de unitatea procesului civil, de interdependența actelor, fazelor și etapelor procesuale, care reclamă și o unitate de reglementare aptă să guverneze procesul în ansamblul său, de necesitatea respectării previziunilor și așteptărilor legitime ale părților. Prin pronunțarea Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și-a exercitat propria competență, în temeiul art. 126 din Constituție și cu respectarea principiului fundamental al separării și echilibrului puterilor în stat. De asemenea, se mai apreciază că dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție conferă putere deciziilor Curții Constituționale numai pentru viitor, ceea ce presupune că întotdeauna va exista o diferență de tratament, justificată din punct de vedere constituțional, între persoanele cărora li se aplică decizia instanței de contencios constituțional și cele cărora aceasta nu li se aplică. Mai mult, nicio dispoziție constituțională nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierilor de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 24 alin. (1), ale art. 25 alin. (1) și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

19. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține cele statuate cu valoare de principiu în jurisprudența sa, în sensul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017). De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, precitată).

20. Prin urmare, în prezenta cauză, analizând motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, care tinde în mod univoc la critica interpretării dispozițiilor legale ce au făcut obiectul Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018, pronunțată de instanța supremă, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(3) *Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

21. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrul puterilor în stat și alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale, art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

23. Curtea a reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor deciziei sale nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016). Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept

(a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrată de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

24. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

25. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul*”, dat fiind faptul că neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitiază exigențele Constituției.

26. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că

negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecății, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

27. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

28. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 47/1992, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Pe de altă parte, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și nu pot fi translatate în legătură cu prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

29. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

30. Astfel, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București, Constantin Hamza, Cătălina-Irina Râmaru, Daniela Rîpeanu și de Marius Ionuț Rîpeanu în Dosarele nr. 666/99/2016/a1, nr. 21.901/3/2015/a1, nr. 24.644/3/2016/a1, nr. 37.972/3/2015/a1 și nr. 1.697/86/2017/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceiași autori, în aceleași dosare, ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale în comuna Fântânele din județul Constanța

Luând în considerare situația epidemiologică din comuna Fântânele, județul Constanța, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, care a dus la înregistrarea unui număr de 14 persoane infectate cu virusul SARS-CoV-2 prin transmitere comunitară, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 47 din 22.10.2020, emisă la propunerea Direcției de Sănătate Publică a Județului Constanța (Adresa nr. 20.761/21.10.2020), în baza evaluării epidemiologice avizate de către Institutul Național de Sănătate Publică, prin care se constată că riscul răspândirii comunitare nu poate fi controlat prin alte metode, iar procentul persoanelor infectate este peste pragul de 3 cazuri/1.000 de locuitori,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 22.10.2020, ora 14,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Fântânele, județul Constanța.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1) este delimitat de următoarele coordonate geografice:

- A. N 44°37'28,98" — E28°34'25,56";
- B. N 44°37'27,77" — E28°34'50,88";
- C. N 44°36'29,78" — E28°34'54,65";
- D. N 44°36'4,56" — E28°34'9,86";
- E. N 44°36'30,07" — E28°34'0,31";

Art. 2. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se instituie următoarele măsuri obligatorii:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori cu adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;
2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;
3. evaluarea de către Direcția de Sănătate Publică Constanța a oportunității și prioritizării de testare a persoanelor și transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și

personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

4. stabilirea, prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție Județean Constanța a rutelor ocolitoare, căilor majore de circulație care tranzitează zona și aducerea la cunoștința populației prin mijloacele mass-media locale a acestei măsuri;

5. asigurarea ordinii publice se realizează de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Constanța sau Inspectoratul de Poliție Județean Constanța, după caz;

6. interzicerea desfășurării următoarelor activități:

— organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

— activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor;

— activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc;

— activitatea cu publicul a structurilor de primire turistică;

— organizarea și desfășurarea de activități în cinematografe și ale instituțiilor organizatoare de spectacole și/sau concerte;

7. oficializarea slujbelor religioase doar în exteriorul clădirilor, cu prezența a maximum 20 de persoane;

8. instituirea obligativității purtării măștii de protecție, astfel încât să acopere nasul și gura, pentru toate persoanele care au împlinit 5 ani, prezente în spațiile publice închise și deschise;

9. suspendarea cursurilor școlare care presupun prezența „față în față” pentru toate unitățile de învățământ, cursurile urmând a se desfășura online;

10. stabilirea în ședința Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța a responsabilităților privind:

a) asigurarea dezinfecției periodice a spațiilor publice după un calendar bine stabilit de către Direcția de Sănătate Publică Constanța;

b) implicarea medicilor de familie de pe raza localității în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate la domiciliu și acordarea asistenței medicale a populației din zona respectivă (femei gravide, persoanele în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

c) colectarea deșeurilor și asigurarea funcționării continue a serviciilor de utilități publice;

d) asigurarea continuității aprovizionării cu alimente și bunuri de strictă necesitate pentru persoanele fără susținători sau fără posibilități de asigurare a subsistenței;

e) asigurarea continuității aprovizionării cu medicamente necesare tratamentului uzual al populației prin unitatea farmaceutică specificată în analiza de risc;

f) stabilirea limitelor de competență pentru instituirea normelor derogatorii de la prevederile prezentului ordin de către Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Constanța, cu aprobarea prefectului sau înlocuitorului de drept al acestuia;

g) punerea la dispoziția persoanelor a informațiilor detaliate referitoare la măsurile de igienă individuală care trebuie respectate în contextul epidemiologic existent;

h) controlul măsurilor stabilite privind limitarea deplasării persoanelor în/din zona de carantină;

i) stabilirea zonei de protecție prin extinderea arealului menționat la art. 1 cu o distanță minimă de siguranță în care se introduc restricții/interziceri de deplasare.

Art. 3. — (1) În/Din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionării populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, energetic, agriculturii, alimentației publice, alimentării cu apă, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitate profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

h) elevii care au domiciliul în zona menționată la art. 1 și care urmează cursurile unor unități de învățământ din alte unități administrativ-teritoriale pentru care nu este dispusă măsura de carantină zonală.

(2) Toate persoanele prevăzute la alin. (1) vor prezenta autorităților competente un document din care să rezulte calitatea de elev, legitimație de serviciu valabilă, adeverință de salariat eliberată de angajator sau alt document care să ateste activitatea profesională, iar pentru deplasarea din alte motive decât profesionale vor prezenta o declarație din care să rezulte motivul justificat al deplasării.

(3) Este permisă tranzitarea localităților prevăzute la art. 1 de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acestora, fiind interzisă oprirea în aceste localități.

Art. 4. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Constanța (telefon 0241.617.090/0745501793, e-mail: urgențe@isudobrogea.ro, cjcci@prefecturaconstanta.ro).

Art. 5. — Măsurile stabilite potrivit prevederilor prezentului ordin, precum și cele adoptate în aplicare vor fi comunicate autorităților locale și vor fi aduse la cunoștința populației inclusiv prin utilizarea sistemului RO-ALERT.

Art. 6. — Prezentul ordin se pune în aplicare în conformitate cu prevederile Planului-cadru integrat de acțiune pentru instituirea carantinei zonale, în scopul limitării răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României nr. S/85887 din 23.07.2020, elaborat la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 7. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile europene, naționale, județene și comunale.

Art. 8. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Constanța, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța și a Direcției de Sănătate

Publică Constanța, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică, Inspectoratului General al Poliției Române și Inspectoratului General al Jandarmeriei Române.

Art. 9. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 22.10.2020, ora 14,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate

până în data de 22.10.2020, ora 21,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 10. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 22 octombrie 2020.

Nr. 4.659.705.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

